De *infinity pool* is een van de twee buitenbaden van hotel Miramonti, die beide strijden om de eer 'mooiste oneindige bad van Italië'.

Dicht bij de HEMEL

Hoog op een berg boven de Noord-Italiaanse stad Merano vonden Carmen Kruselburger en Klaus Alber dé plek voor hun droom: Miramonti, een hotel midden in de natuur en dus een oase van rust. Een liefdesverhaal dat zich afspeelt op 1230 meter boven de zeespiegel.

tekst en productie STEPHANIE PANDER
fotografie BRENDA VAN LEEUWEN

Hard to find, *hard to forget* staat er op de Land Rover waarmee we vanuit Merano naar boven rijden. De weg slingert omhoog, palmbomen maken plaats voor appelboomgaarden en uiteindelijk voor dicht dennenbos. Onderweg worden we getrakteerd op spectaculaire vergezichten over de brede Val d'Adige tegen het decor van de besneeuwde toppen van de Dolomieten. Na de tiende haarspeldbocht wordt de wereld steeds witter en stiller. Bij het gehucht Hafling passeren we het middeleeuwse Sankt Kathreinkerkje dat eenzaam op de hoogvlakte staat. De chauffeur draait zich om: 'Nog één stap verwijderd van het paradijs.' Hij tikt kort maar plechtig de rand van zijn hoed aan als blijk van respect voor wat hij 'zijn bergen' noemt en rijdt dan de oprit van hotel Miramonti op.

DAPPERE DROMERS

We worden opgewacht door Klaus Alber (45) en Carmen Kruselburger (44), selfmade hoteliers, geliefden en bovenal dappere dromers. Er is koffie bij het haardvuur in de lobby. Klaus heeft een blik kleurpotloden onder de arm in de hoop zoon Jacob (4) even bezig te houden tijdens ons gesprek. Dat lukt maar net. Buiten sneeuwt het inmiddels en hij draagt een lamswollen trui over zijn gesteven witte overhemd. Carmen schuift bijna geruisloos aan, ingetogen en stijlvol in een blauwwit streepje met een donkere bandplooibroek. Op de voorgrond staan heeft niet haar voorkeur. Het meisje dat de koffie brengt gaat al even casual-chic gekleed als de eigenaren: een donkere overgooier met knopen op de rug, eronder een ›

witte blouse. Over haar rechteronderarm kronkelt een sierlijke tattoo. Een vlekkeloze service zonder formaliteit. We zouden bijna vergeten dat Miramonti vijf sterren op de gevel heeft staan en dat is precies de bedoeling.

JAMES BOND WAS HERE

Het verhaal van Carmen en Klaus is vooral romantisch. Samen reisden ze de wereld over, werkten in verschillende hotels en leerden zo het vak en zichzelf steeds beter kennen. Soms even gescheiden van elkaar, maar nooit lang. De droom van een eigen hotel bracht hen terug naar hun geboortestreek Alto Adige. Beiden komen uit een arbeidersgezin, dus een familiehotel voortzetten zoals de traditie is in deze omgeving, zat er voor hen niet in. Ze moesten zelf op zoek, zelf kopen en zelf bouwen. Miramonti, hoog op een berg boven de stad Merano, blies hen bij het eerste bezoek direct van de sokken. Een historische *rifugio* uit 1932, op zo'n spectaculaire locatie dat er in de jaren zeventig zelfs een James Bondfilm (*The Spy Who Loved Me*) is opgenomen. Dit moest de plek worden voor het wellnesshotel dat ze in gedachten hadden, enig in zijn soort, *hard to find*, *hard to forget*.

OVERVALLEN DOOR EEN SNEEUWBUI

Verliefd op elkaar, op de locatie en op de overweldigende natuur die Miramonti omringt, begonnen Carmen en Klaus in 2012 aan het nieuwe avontuur. Nog elke dag voelen ze grote dankbaarheid voor wat er op hun pad gekomen is en trots dat het ze gelukt is. Vooral de kracht van de natuur is voor Klaus een grote inspiratiebron. 'Dat was ooit wel anders,' lacht hij verlegen. 'Ik kom uit het dal, maar Carmen groeide op in een bergdorp als dit. Toen ik een van de eerste keren met haar mee naar huis ging, werden we overvallen door een sneeuwbui. Uiteindelijk moest ze een vriend bellen om de kettingen om de autobanden te leggen. Na afloop waarschuwde die vriend haar: weet je zeker dat je durft te trouwen met iemand die geen sneeuwkettingen om kan leggen?!'

LIEVER VERBETEREN DAN VERNIEUWEN

Klaus is de doener, Carmen de wikker en weger. Samen met hun team zoeken ze voortdurend naar de balans en bouwen ze verder aan hun droom. Miramonti is absoluut geen trendy boetiekhotel dat zichzelf elke vijf jaar opnieuw uitvindt of iedere twee jaar een nieuwe vestiging opent. De groei zit hem vooral in de diepte. De essentie van hun filosofie? Voor Carmen is dat menselijkheid: 'Dit moet een positieve plek zijn, zowel voor de gasten als voor de mensen die er werken. Dat zijn niet alleen woorden, dat moet je ook kunnen voelen als je hier binnenstapt.' Voor Klaus zit de uitdaging in het toekomstbestendig maken van tradities. ›

De strakke gevel van Miramonti blendt probleemloos met het historische deel van het berghotel.

Sankt Kathreinkerkje op de hoogvlakte van het gehucht Hafling.

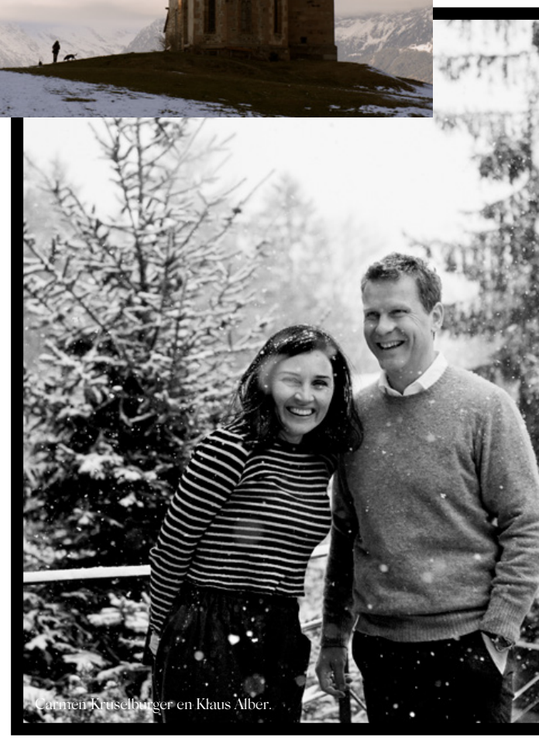

Carmen Kritschgrer en Klaus Alber.

Vanuit het hotel kun je een boswandeling maken naar een hogergelegen bergmeertje.

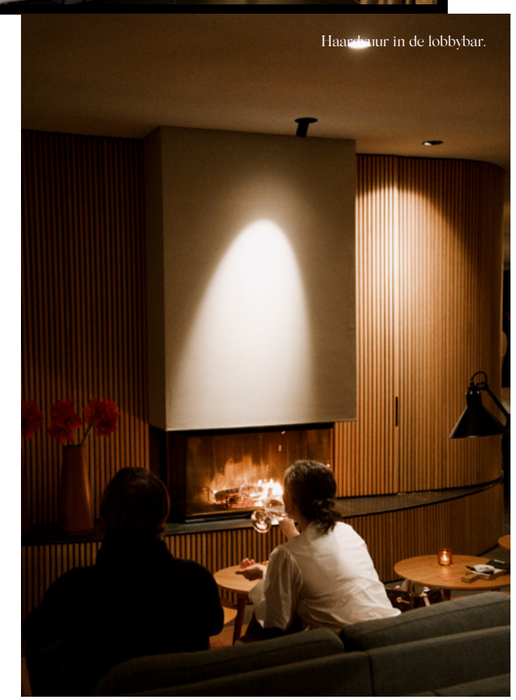

Haardvuur in de lobbybar.

'Verbeteren is voor ons belangrijker dan vernieuwen. Dat wat goed is mag blijven, wat niet werkt gaat weg.' Het is niet snel goed genoeg voor een perfectionist. Carmen glimlacht: 'De taken zijn bij ons verdeeld. Klaus denkt samen met het team na over nieuwe projecten. Daarin zijn onbegrensde creativiteit en snel kunnen beslissen belangrijk. Ik werk daarna achter de schermen aan de uitvoering van de plannen. Dan gaat het om verdieping. Een idee kan goed zijn, maar de laag eronder moet ook kloppen. Alles wordt doordacht. Pas als het goed is, beginnen we aan een volgend project. Zwakke plekken nemen we hier niet op de koop toe. Die worden eruit gefilterd.'

NAAKT DESIGN

Projecten van de afgelopen jaren zijn het Japanse bad midden in de bossen, de bossauna met glazen wand en een *sky house*, een houten kubus die aan de porfierstenen rotswand hangt. Je kunt er opwarmen bij je eigen haardvuur of in de *private hot pool* op het terras. Om bij de buitenspa te komen, wandel je over een plankier dat met een stalen constructie aan de bergwand hangt. Er zijn verschillende paden, bruggen en trappen. De silhouetten van in badjas gestoken hotelgasten tegen een decor van besneeuwd dennenbos en dampende baden geven een mysterieuze aanblik.

Een van de nieuwste projecten is Loft 007. Klassiek design van Knoll International en zonnige gele accenten geven de James Bondachtige suite een jarenzeventigsfeer. Een glaswand over de hele breedte van de ruimte biedt uitzicht op het dal en Merano. Zelfs onder de douche hoef je niets van het spektakel te missen. Elke nieuwe kamer bedenken ze samen. Carmen: 'We proberen de ziel van de ruimte te voelen en onderzoeken, wat het vertrek nodig heeft om tot z'n volste recht te komen. Ik hou van de naaktheid van Japans en Scandinavisch design. Maar als er zo weinig is, moet de kwaliteit van de gebruikte materialen hoog zijn. Het design in alle kamers is origineel.'

ZELF GROENTEN VERBOUWEN

Behalve in projecten denken Klaus en zijn team ook in plekken. Er is een Miramonti-appartement aan het Gardameer en de elegante designvilla Fluggi in een buitenwijk van Merano. Komend jaar komen daar nog drie appartementen in de omgeving van Merano bij. Klaus: 'Een verblijf in een hotel is vaak maar een paar dagen. Wij hopen dat gasten na een eerste kennismaking met het gebied langer blijven om de omgeving verder te ontdekken. Daarvoor zijn de villa en de appartementen een perfecte uitvalsbasis.' ›

Het Japandi-interieur van de nieuwe Loft 007-suite is gecombineerd met designklassiekers van Knoll International.

Uitzicht vanuit het hotel over het dal en de stad Merano.

Het Japanse stoombad ligt wat hoger boven het hotel. Je komt er via een loopplank die tegen de berg is bevestigd.

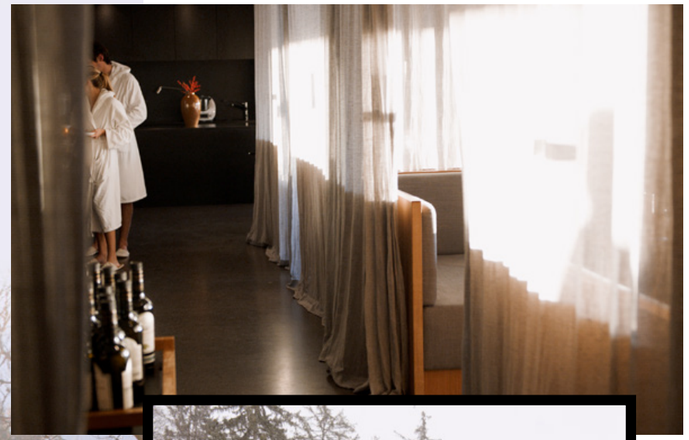

Er zijn ook vergaande plannen voor een eigen Miramonti-boerderij, waar een groot deel van de groenten voor de hotelkeuken verbouwd zal worden. Klaus: 'Er zit ook bosgrond bij waar we hout kunnen kappen om te stoken en wie weet, kunnen we in de toekomst wel eigen eitjes serveren bij het ontbijt.'

LEGERTJE ZONNEPANELEN

Om te voorkomen dat mensen alleen voor die ene foto in de beeldschone *infinity pool* omhoogrijden, hanteert Miramonti een minimale verblijfsduur van drie dagen. Klaus: 'Dat zorgt voor ander publiek: bewuster, minder trendgevoelig en dus duurzamer.' En daarmee is het D-woord gevallen. Het kon niet uitblijven, natuurlijk. Bestaat er eigenlijk wel zoiets als duurzaam toerisme? Carmen en Klaus zijn verstandig genoeg de duurzaamheidsclaims niet van de daken te schreeuwen. Als voor íets geldt dat het altijd beter kan, dan is het wel het duurzaamheidsaspect in hotels. Ze zijn begonnen en nemen kleine, maar vastberaden stapjes. De badslippers liggen niet meer standaard op elke hotelkamer en ook aan de geijkte dingen als lichten uit, milieuvriendelijke badproducten en bewust handdoekgebruik is gedacht. Op het dak staat een leger zonnepanelen dat dertig procent van de energie voor het hotel levert. Maar is dat iets waar je jezelf als hotelier anno 2023 nog voor op de borst mag kloppen, of is dat bijna vanzelfsprekend? Klaus: 'De bergen en bossen die ons omringen zijn de ruggengraat van dit bedrijf. Logeren in Miramonti ís logeren in de natuur. Dit jaar zijn we gestart met *Forrest Therapy*-sessies voor onze gasten, omdat ik geloof in de heilzame werking van de natuur. Als we er niet verantwoord mee omgaan hebben we straks geen bedrijf meer. Ook op dit punt laten we ons mede inspireren door onze gasten. Zij vertellen wat ze in andere hotels wereldwijd tegenkomen. Zo wordt het ontbijtbuffet op steeds meer plekken vervangen door een à-la-carte-ontbijt om voedselverspilling tegen te gaan en in publieke ruimten wordt vloeibare handzeep vervangen voor *hard soap grinders*. Allemaal ideeën die wij meenemen in onze plannen en afwegingen voor de toekomst.' ■